

CHRISTELIJK VROUWENLEVEN

EIND-REDACTRICE:

MEVR. A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH, LORENTZLAAN 59, ZEIST

UITGAVE: H. A. VAN BOTTENBURG N.V., PRINSENGRACHT 493, AMSTERDAM (C.)

POSTGIRO No. 177182

TELEFOON 43581

GEM. GIRO AMSTERDAM B 5735

Die de psalmen geeft in den nacht

Waar is God mijn Maker, Die de psalmen geeft in den nacht. Job. 35: 10.

Job, het type van al Gods lijdende kinderen op aarde, heeft het kwaad gehad in zijn leven. Ezechiël zet Job in de rij der profeten. Jacobus stelt hem tot een voorbeeld des lijdens en der lankmoedigheid en toch is Job zoo 'n echt onzer één; een mensch, die zijn leed uitschreeuwt tot God, met Hem in het gericht wil treden, zelfs de gebalde vuist opsteekt tegen God en zijn nietige vertroosters verwijt, hem niet te begrijpen. Hij rechtvaardigt zichzelf. Job heeft al die schande en verwijten niet verdiend, integendeel, zijn wandel is recht geweest voor de menschen! O, dat onverdiende leed kan Job niet verwerken, God en mensch is hem tegen. Gods baren en golven gaan over Job heen.

Net als wij is Job, in onze zware bewogen tijden, waarin de hemel koper en de aarde ijzer is, ziels- en lichaamsangst en behauwing ons aangrijpt, wij allen elkaars nietige vertroosters zijn. Hoe komen we er dóór? hoe komen wij er uit? met ons geteisterd hart, met onze dierbare gezinnen, die wij niet helpen kunnen als we het de psalmist nazeggen: „'k Wou vluchten, maar kon nergens heen, omdat de dood voor handen scheen.” God geeft geen acht op het geroep der verdrukten. Job. 24: 12. Uit de stad zuchten der lieden en de ziel der verwonden schreeuwt uit en toch! Job gelooft, al weet hij het zelf niet maar Job weet geen antwoord. Elihu, de Godsgezant, weet het wel: „Gij bidt en ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt.” God hoort van u een klagend geschreeuw, geen boetvaardig biddend roepen. Zooals je in een paniek de stem der natuur beluistert van handenwringende menschen, vol angst en hartstocht. O Job, je hebt aan de verkeerde deur geklopt, je hebt tegen een blinde muur gestaan, omdat je je zelf in je eigen gerechtigheid en je eigen nooden zaagt en in den duisteren nacht niet okpeek naar Hem, voor Wien niemand rechtvaardig is, Die je heeft geformeerd als de Schepper aller dingen. Omdat je geklaagd hebt als Hiskia: „Ik zal den Heere niet meer zien.” Je hebt harde gedachten van

God gekoesterd en onbedachtelijk gesproken, toen je geest verbitterd en wanhopig op Mij niet heeft gewacht.

Voelen wij Jobs ellende, lijdens en zonde niet na? Verdienen óók wij Elihu's trouwe vermaning niet: „Niemand zegt: Waar is God, mijn Maker, Die psalmen geeft in den nacht?” In den duisteren nacht tasten we rond, we weten niet hoe het met ons allen moet. Hoe klein is ons geloof, hoe groot onze angst, wat jammeren we over ons hart heen, met onze lippen! Wat beleven wij in den nacht van de psalmen, die wij wel het dagboek van Gods kinderen kunnen noemen? De psalmen, zielsnood en ellende wordt er in uitgeschreeuwd, en toch daaronder, daarin en daarboven: Maar de Heere zal des daags Zijne goedertierenheid gebieden en des nachts zal Zijn lied bij mij zijn.

Psalmen in den nacht! Ja, zij worden in deze vreeselijke tijden, waarin we als blinden tasten naar den wand en geen uitweg voelen, toch nog gezongen in het hart van Gods geliefde, dwalende, opstandige, gemelijke ontevreden, lijdende kinderen.

Kan God ons nog psalmen geven? Ja, God zij geloofd. Hij geeft die nog alle dagen. Als Zijn sterkende kracht indaalt in onze, door schuld verslagen ziel, als alle andere steunsels wegvalen, als Hij Zich Zelf niet alleen in Zijne Majesteit, maar ook in vergevende liefde openbaart. Job, die eens zeide: „de Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen, de Naam des Heeren zij geloofd”, bleef niet op dien berg des geloofs, daalde af in het dal van twisten met zijn Maker. God hield Job vast, gelijk Hij ons en elk Zijner kinderen vasthoudt. Hij zendt den Gezant, een uit duizend om den mensch zijn rechten plicht te verkondigen. Dan verschijnt het wonder van Gods erbarming, we leeren verstaan. Ik leg in beschaming de hand op den mond.

Zoo alleen komen de psalmen in den nacht. Zij komen, moeten komen, het gebed tot den God onzes levens

Heere, open onze oogen, opdat we U zien in het geloof.

JOH. BREEVOORT.